

Administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Den umiddelbare konsekvens er, at virksomheder m.v. som led i 1. registrering skal anmelde køretøjets anvendelse og i forbindelse med senere ændringer af anvendelsen ligeledes skal anmelde dette til Centralregisteret for Motorkøretøjer. For virksomheder, der skal betale afgift for blandet anvendelse, vil opkrævningen ske sammen med opkrævningen af den almindelige vægtafgift og vil dermed ikke udgøre nogen ekstra administrativ belastning.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Det foreslås, at der ud over vægtafgift og evt. udigningsafgift skal betales tillæg for varebiler, der udelukkende anvendes privat eller anvendes blandet privat og erhvervsmæssigt. Tillægget indføres kun for nye biler, der registreres første gang fra dagen efter lovforslagets fremsættelse.

Til nr. 2.

Det foreslås her defineret, hvad der forstås ved privat og ved blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebiler. Den afgrænsning af erhvervsmæssig anvendelse, der herved fremkommer, er bredere end den, der var fastsat i den nu ophævede lovgivning, hvor afgrænsningen gik på virksomheder, der var afgiftspligtige efter moms- eller lønsumsafgiftslovgivningen. Den her foreslåede afgrænsning omfatter således traditionel erhvervsvirksomhed, offentlig virksomhed, selvstændig erhvervsvirksomhed i mindre omfang, eksempelvis som bierhverv, og herudover lønmodtagere, eksempelvis repræsentanter m.v., der som led i ansættelsen skal anvende egen bil ved udførelse af arbejdsopgaverne.

Udgangspunktet er, at hvis den registrerede ejer (bruger) ikke anvender køretøjet til udøvelse af virksomhed eller er forpligtet til at anvende køretøjet til udførelse af arbejdsopgaver som led i et ansættelsesforhold, er anvendelsen privat.

Blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse kan forekomme i forskellige situationer. I den ene hovedtype af tilfælde er køretøjet registreret ved en ejer (bruger), der udøver virksomhed under en eller anden form i privat eller offentligt regi og anvender køretøjet i denne forbindelse, dvs. erhvervsmæssigt. Hvis køretøjet herudover anvendes af indehaveren eller ansatte til formål, som er virksomheden uvedkommende, er der tale om blandet anvendelse. Som eksempler på

ændringer, der anses for virksomheden uvedkommende, kan nævnes fritidskørsel og - som udgangspunkt - kørsel mellem hjem og arbejdsplads, uanset om kørslen kunne være omfattet af ligningslovens § 9B, stk. 1 a) (60-dages reglen). I tilfælde, hvor kørsel mellem hjem og arbejdsplads udføres i virksomhedens interesse eksempelvis som led i den momspligtige virksomhed, anses den dog også efter nærværende lov for erhvervsmæssig.

Der er ikke krav om noget bestemt forhold mellem de forskellige typer af anvendelse, men som beskrevet neden for vil der kunne forekomme situationer, hvor den erhvervsmæssige anvendelse vil være af så underordnet karakter, at den ikke kan anerkendes. Det rent formelle aspekt - eksempelvis at køretøjet figurerer i virksomhedens regnskab - er heller ikke i sig selv afgørende. Anvendes køretøjet eksempelvis udelukkende af virksomhedsindehaverens familiemedlemmer til rent private formål, vil der være tale om privat anvendelse. Denne type problemstilling er imidlertid ikke specifik for tillægsafgiften, men kan ligeledes opstå f. eks. i forbindelse med moms. Her er der fuldt fradrag for såvel købs- som driftsmoms, når køretøjet udelukkende anvendes i forbindelse med den momspligtige virksomhed. Anvendes køretøjet både til momspligtig virksomhed og til andet, er der kun fradrag for driftsmoms. Anvendes køretøjet slet ikke i den momspligtige virksomhed er der hverken fradrag for købs- eller driftsmoms. Denne type sager er i praksis ofte meget bevisafhængige.

En anden hovedgruppe er køretøjer, der er registreret ved en fysisk person, der ikke er selvstændig erhvervsdrivende som hovederhverv. Her vil der være formodning for ren privat anvendelse, men i nogle tilfælde vil der kunne være blandet anvendelse. Som eksempler kan nævnes lønmodtageren, der som led i ansættelsen skal anvende egen bil ved udførelse af arbejdsopgaver for ansættelsesstedet, eller lønmodtageren, pensionisten eller andre, der anvender bilen i forbindelse med deltids- eller bierhverv. Det er i alle tilfælde en forudsætning, at de kørsler, der er tale om, nødvendigvis må udføres med en varevogn. Også i de her nævnte situationer vil det være uden betydning, om ligningslovens § 9 B, stk. 1 a) (60-dages reglen) finder anvendelse, idet kørsel mellem hjem og arbejdsplads som udgangspunkt betragtes som privat anvendelse, der er virksomheden uvedkommende.

For biler, der anvendes som led i ansættelsesforholdet skal der foreligge en klar aftale, som forpligter lønmodtageren.

I forbindelse med bi- eller deltids erhverv opstår af-